

[Dagmar Andreassen.]

Skriftlig begrundelse:

Vi har en vitaminlov, der forbyder deklarering af vitaminer — også deklarering af de vitaminer, det er påbudt ved lov at tilsætte.

Hvedemel, semulje og semuljegrøn må ikke udbydes til salg, uden at der er tilsat vitaminer — men de må ikke deklareres. Man kan læse på margarine, at den er vitaminiseret, men ikke med hvad og hvor meget.

Noget baby-food er tilsat vitaminer, andet ikke. Hverken læger, sundhedsplejersker eller mødre kan derfor finde ud af, hvad der er i.

Uddrag af artikel om „Så kaldte moder-mælkeerstatninger“ i Ugeskrift for Læger af 19. marts 1970, side 585: „Forvirringen med hensyn til vitaminiseringen af disse præparater har været stor. De tre mest brugte indeholder således henholdsvis ingen, halv og nogenlunde fuld mængde af nødvendigt vitamin D. Jeg spurgte sidste år en halv snes læger, lige så mange sundhedsplejersker samt apotekere, og kun nogle få af dem var klar over, at disse præparater overhovedet var vitaminiserede — de havde blot ordineret sædvanligt tilskud af adetamin. Hvilket for resten også gøres på børneafdelinger. Herved har titusinder børn gennem den sidste halve snes år fået vitamin D på eller over grænsen for forgiftningsdosis . . .“

Dagmar Andreassen: Jeg tror nok, at alle, der har beskæftiget sig med vitaminloven, ved, at den trænger til en revision, og hvis der skulle være nogle, der tvivler endnu, kan de bare læse den artikel i Ugeskrift for Læger, som jeg henviser til i min skriftlige begrundelse.

Spørgsmålet er bare, hvor længe vi skal vente.

Da loven blev vedtaget i 1936, var man klar over, at den hurtigt burde revideres, og indsatte derfor bestemmelse om revision allerede i samlingen 1937-38.

Den har været fremme til revision adskillige gange siden, men er hver gang blevet forlænget uændret. I 1958 pillede man revisionsbestemmelsen ud af loven, og samtidig fritog man foderstoffer for at være omfattet af loven.

Det kunne godt interessere mig at vide, måske ligefrem mere mig, at få ministerens

forklaring på, hvorfor tilsatte vitaminer i svinefoder og andet foder skal deklareres, medens tilsatte vitaminer i det, landmanden selv skal spise, ikke må deklareres, i hvert fald ikke uden indenrigsministerens tilladelse, en tilladelse, som mig bekendt ikke er til at opnå.

Personlig har jeg mest tillid til de vitaminer, der findes i vore fødemidler fra naturens side, men når vi nu bærer os så fjolet ad i et civiliseret land, at vi fjerner de vitaminer, der er f. eks. i kornsorterne, inden vi bager brød af dem, er der altså kloge folk, der har fundet ud af, at så skal vi sætte nogle andre til. Der er vel heller ikke nogen, der vil tage ansvaret for, at spædbørn, som er henvist til moder-mælkeerstatning, ikke får et vitamintilskud, men det burde være et simpelt krav, at de tilsatte vitaminer skal eller i det mindste må deklareres. Det er forbrugernes ret at vide, hvad de køber, og det burde også være en ret for fabrikanterne at fortælle, hvad de sælger.

Som det fremgår af artiklen i Ugeskrift for Læger, ved hverken læger eller sundhedsplejersker, hvilke vitaminer der er i baby-food, men der er ingen landmand, der behøver at være i tvivl om, hvad der er i svinefoderet til smågrise, for der er en mægtig spiseseddel, og det er påbudt ved lov. Det andet er forbudt ved lov.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Ifølge lov om vitaminreklame må man ikke reklamere med et levnedsmiddels naturlige indhold af vitaminer, medmindre vitaminernes art samtidig angives; men så må man altså.

For så vidt angår tilsætning af vitaminer, er det bestemt, at man kun må reklamere med sådanne tilsatte vitaminer i levnedsmidler, når samtykke hertil er givet af indenrigsministeren, og jeg var ked af at høre, at fru Dagmar Andreassen ikke mente, at ministeren var særlig villig til at give et sådant samtykke. Jeg erindrer i hvert fald ikke, at jeg har nægtet det.

Det er derfor lidt af en misforståelse at sige, at vi har en vitaminlov, der forbyder deklarering af vitaminer. Det gælder som nævnt kun, når der er tale om tilsatte vitaminer, og da kun, hvis tilladelse til reklamering ikke er opnået.

Hvad angår den i bekendtgørelsen om tilsætning af vitaminer til hvedemel, semulje